SURINAAMSCH WEEKBLAD.

ABONNEMENT.

Voor 12 maanden . . . . f 10.—
„ 6 maanden. . . . „ 5.50
„ 3 maanden. . . . „ 3.00

No. 16.

ZONDAG 16 APRIL 1854.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor iedere regel . . . . f 0.25.
behalve 75 ct. Zegelgeld, hetwelk bij elke plaatsing moet voldaan worden.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIEN.

GOUVERNEMENTS-SECRETARIE.
POST-KANTOOR.

Op aanstaanden VRIJDAG den 21sten dezer des middags ten 12 uur, zullen de via CORONIE en NICKERIE naar DEMERARIJ te verzenden *Brievenpakketten*, worden gesloten.

Paramaribo, den 15 April 1854.

De Ambtenaar, belast met de Postery,
J. S. BURNE.

A. SALOMONS zal op DINGSDAG e. k. verkoopen:

Provisien, Stukgoederen,
HAMMEN,
Fijne Borstrokken, Osnabrugs.
Alsmede: vaten *Erwten*,
en diverse soorten **PLANKEN.**
te bezigtigen in het LANDS MAGAZIJN. (6113)

A. SALOMONS,

Vendumeester, zal over vier weken den preciesen dag nader te bepalen ten huize van den WelEdelen Heer J. F. ROUX verkoopen:

Welonderhoudene MEUBELEN, ZILVER en GLASWERK, en wat verder te voorschijn zal worden gebragt. (6110)

Ten behoeve der Plantage PERKSHOVEN en OOSTRUST, wordt aangevraagd eene levering van:

170 bossen boomrijpe *BANANNEN* wekelijks.

Inschrijvings-Billetten hierop worden aangenomen tot WOENSDAG den 19 dezer ten kantore van J. F. WERGES.
(6111) *Paramaribo, den 14 April 1854.*

Wordt aanbesteed:
de levering van p. m. 5000 ponden *TAMARINDE BAST.*

Nadere informatien te bekomen aan de *Leerlooijerij* van
[6112] T. G. SMITH & Co.

Van Cajenne ontvangen;
HAUT-SAUTERNE WIJN,
COGNAC, ABSINTHE,
VRUCHTEN OP BRANDEWIJN,
Vermouth, Vermicelli,
MACARONI, MOUTARDE DE MAILLE
Sardines, Olijven, enz.
[6109] W. J. RIETSTAP.

Opregte Engelsche
BOKKINGS
in blikjes en per stuk; te bekomen bij *P. J. BOAS.*
[6108]

Te bekomen bij

D. BAëZA:

FAMILY BEEF, BLOM, SPEK, *SMEERKAARSEN*, van 12 à 16 in 't pond, ZEEP, **ALE, PORTER, CONJAC, SUIKERKALK, Amerik. STOELEN,** gemalen POTLOOD, Versche Zalm, BOTER in potten, *HARPUIS*, SCHOENSMEER etc. (6114)

Aangebragt per de PHOENIX en te bekomen bij

G. Oppenheimer,

BOTER, Z. M. en Kom. KAAS DIVERSE SOORTEN **VLEESCH** en **GROENTEN** in blik, *FLESSCHEN GEMARINEERDE HARING*, tobbetjes HARING, SARDINES, vaten ZUURKOOL, SNIJBOONEN, SPERCIEBOONEN, ANDIJVIE, *BLOEMKOOL*, BESSENSAP, FRAMBOZENAZIJN, **ZUURGOED**, GENUA OLIE, Roode, Madeira, Tint en Rhijn Wijn, Selterswater, **GENEVER** in Groene en Roode Kelders, *BIER, PORTER*, en *ALE*. **BANKET en Bitterkoekjes, SUIKERGOED, SPECERIJEN,** beste Kwaliteit *WITLOOD*, **groote, pullen Lijnolie, drooge VERFWAREN, GLASWERK,**

Nog voorradig:

Amerik. Provisien als:
Bakkeljaauw, Makreel,
Vleesch, Spek, Zeep, Kaarsen, BLOM, w. p. PLANKEN.
alles **GOEDKOOP.**
[6115]

D. C. MUNRO,

heeft van LONDEN via DEMERARIJ ontvangen:

DAMES wit en zwart satijnen en gebronsde kabretleeren *SCHOENEN*, dito gekleurde en zwarte *LAARZEN*, HEEREN verlaktleeren Elastiek Zijde halve LAARZEN, dito gewastleeren SCHOENEN, *KINDEREN* gebronsde Kabretleeren dito.

alsmede:

Ivoren Balanceer-hechten *TAFEL*, en *DESSERTMESSEN*, Beenen-hechten MESSEN en VORKEN, beste qualiteit SCHEER- PENNE- en WHARNCLIFFE-MESSEN, *SCHAREN, RAZORSTROPS*, Trancheer-Messen, en Vorken, B. M. en B. P. Theelepels, Ord. en Patent Kurkentrekkers, Metselaars troffels, Hand- en Schrobzagen, Patent Booromslagen en IJzers, Zaagvijlen, Zeilmakers Naalden, Vischhoeken, Avegaarboren, Steek- en Kambijtels, Schoenm. Elsen en Garen, Roffelschaven met dubbele ijzers, Handbijlen, Hamers, Schaafijzers, Nachtblakers, Broodmanden, Geldtrommels, Paardenharen Zitting.

Nog voorradig:

Beste qualiteit *Port, London Particular Madeira-* en *Champagnewijn, Roodewijn* in kisten van 50 fl.

GENEVER in enk. en dubb. Kelders, Groote Engelsche **BROODSUIKERS** Fijne *HAVANAH SIGAREN*, Geslepen Glaswerk, Tafel- en Porseleinen THEESERVIESEN, Patent IJzeren *BEDDEN* en *KINDERKRIBBEN.* (6116)

De Pillen en zalf van HOLLOWAY *zijn het beste middel tegen ettergezwellen, aanbeijen, zweren.*

De weldadige uitkomsten, welke het gebruik dezer onwaardeerbare Zalf en Pillen zoo dikwijls gehad heeft in gevallen van ettergezwellen, aanbeijen, en andere soorten van zweren, hebben ten gevolge gehad dat onderscheidene genees- en heelkundigen zich daarvan bediend hebben in de hospitalen en bij derzelver bijzondere praktijk; en wel menigmaal dan wanneer de lijder ongeneesbaar scheen te zijn, heeft de Zalf van Hollowaij, vereenigd met het nemen der Pillen, de zwaarste wonden geheeld, welke alle andere middelen der kunst hadden getrotseerd. Dit onwaardeerbaar middel is ook onvergelijkelijk voor klierziekten, scheurbuik en huidziekten.

Deze *Zalf en Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartcnhovenbrugstraat*, à f 1, f 3 en f 5. (6117)

GROOTE HESSISCHE STAATS-LOTERIJ VAN
6,725,000 *dollars.*

Gerembourseerd wordende met . . . . 16,588,610 dollars.
of . . . . 2,400,000 pond sterling.

Deze leening is door de regering gewaarborgd en gecontracteerd door het solide Bankiershuis van de Heeren M. A. VON ROTHSCHILD en ZONEN, te *Frankfort* aan den *Main*. De volgende kapitale prijzen moeten gewonnen worden, als:

14	van	40,000 dollars.
22	„	36,000 „
24	„	32,000 „
60	„	8,000 „
60	„	4,000 „
60	„	2,000 „
120	„	1,500 „
180	„	1,000 „
&c.		&c.

De kleinste prijs is 55 dollars.
De eerste trekking zal plaats vinden in Junij 1854.

De prijzen der loten is als volgt:

Een	lot voor	1	pond sterling.
Zes	do.	5	„
Dertien	do.	10	„
Dertig	do.	20	„
65	do.	40	„
137	do.	80	„

Remises kunnen gedaan worden in wissels of adsignatien op *Holland*, twaalf Gulden gelijk stellende met een pond sterling. Elke deelhebber ontvangt een prospectus met de kleinste bijzonderheden; en na de trekking, wordt de lijst van de met prijzen uitgekomen nummers in de voornaamste dagbladen geplaatst. De prijzen worden uitbetaald in kontanten, te *Frankfort aan den Main, Parijs, Londen, Amsterdam*, of eenige stad ter wereld.

☞ Remises welke te laat aankomen worden aan den zender weder uitgekeerd, — of zoo men zulks verkiest loten voor de volgende trekking daarvoor gegeven.

Prospectussen zijn te zien aan het Bureau van dit blad en bij den Heer A. L. G. DE RANDAMIE, die mede bestellingen voor loten aanneemt.

J. A. SCHWARZSCHILD & ZONEN,
(6118) *Bankiers.*

HET WEEKBLAD.

PARAMARIBO, 15 APRIL 1854.

Met genoegen maken wij gewag van de aankomst der rijks-schroefstoomboot *Paramaribo* ter onzer reede — Dit sierlijke vaartuig dat reeds in het moederland, door deszelfs in- en uitwendige inrigting bewondering verwekte, is volgens de Nederlandsche dagbladen bestemd voor de mail-dienst in de West-Indische Bezittingen, hetgeen gewis zeer tot gerief der bevolking wezen zal.

Naar wij vernemen is onze stadgenoot de Heer J. COLAÇO BELMONTE JR., den 14 Maart jl. aan de Koninklijke Universiteit te Göttingen bevorderd, tot *Med. Chir. et art. obstetr. Doctor.*

Uit het Moederland schrijft men:

Op den 28sten Maart zal per scheepsgelegenheid, naar het Nieuwe Diep vertrekken een detachement suppletie-troepen, sterk 69 onder-officieren en manschappen, om op den 30sten daaraanvolgende over te gaan aan boord van het schip *Antonia en Eugenie*, om naar Suriname te worden overgevoerd. Hetzelve zal gekommandeerd worden door den van verlof terugkeerenden officier der artillerie N. A. ROST VAN TONNINGEN, daarbij gevoegd de officiers van gezondheid 3de kl. ULRICH en DEISSNER, welke beide laatsten na 1½ jaar verblijf aldaar terug zullen keeren, om hunne bestemming in Oost-Indie te volgen.

Het nieuws uit Europa op gisteren avond ontvangen, en loopende tot 16 Maart ll., bepaalt zich grootelijks tot mededeelingen aangaande de Russisch-Turksche kwestie, welke van dag tot dag een dreigender aanzien verkrijgt. — Wij ontleenen het volgende hiertoe betrekkelijk aan *Willmer & Smith's European Times*:

»De troonrede van den Franschen Keizer — het antwoord van den Czaar op het laatste beroep van LODEWIJK NAPOLEON — en de beslissende wederlegging van den Heer DROUIJN DE LHUIJS (Fr. Minister), in zijne circulaire aan de Fransche diplomatieke agenten, hebben beurtelings gedurende de laatste week de openbare aandacht bezig gehouden, en elk ontwikkeld gunstig argument, stelt den Czaar slechts meer en meer in het ongelijk. — De zinspeling van den Czaar op de gebeurtenissen van 1821 heeft zeer natuurlijk den wrok der Franschen aangewakkerd, en de bijtende scherts waarmede de Heer DROUIJN DE LHUIJS zijn meesterlijk antwoord besluit, werpt in één slag al de onbeschaamde aanmatiging van den Czaar, dat hij voor de zaak van Christelijke lijdzaamheid vecht, geheel ter neder. — De eerste divisie van het Fransche expeditie-leger zal den 20 Maart Toulon verlaten en de tweede divisie vroeg in de aanstaande maand. Algemeen verspreidt zich thans het gerucht, dat Maarschalk ST. ARNAUD het opperbevelhebberschap zal hebben, en het is zeer waarschijnlijk dat Generaal BARAGUAIJ D'HILLIERS teruggeroepen zal worden. De (Eng.) Coldstream Guards en twee linie-regementen zijn te Maltha aangekomen. De Britsche bevelhebber van het Oostzee-eskader, Sir CHARLES NAPIER is den 14 Maart door de Reform-Club onthaald en bij die gelegenheid is door Sir JAMES GRAHAM, eerste Lord der Admiraliteit gezegd: »dat Sir CHARLES zijne vrije vergunning had, om zoodra hij in het Oostzee zoude aangekomen zijn, den oorlog te verklaren." Den 3n. Maart zijn twee koeriers met het ultimatum van Frankrijk en Engeland (houdende den eisch dat Rusland vóór 30 April e. k. de Vorstendommen ontruime) over Berlijn naar St. Petersburg vertrokken. De Czaar zal welligt een weigerend antwoord geven op den stelligen eisch tot ontruiming der Vorstendommen en dan zal onmiddellijk de oorlog een aanvang nemen.

Men bevestigt dat Oostenrijk zijne aansluiting bij de Westersche Mogendheden heeft te kennen gegeven, doch de weifelende Koning van Pruissen wankelt nog. Er is ons een gerucht ter oore gekomen dat de Heer MANTEUFFEL, zijn bekwame eerste Minister tengevolge van 's Konings neiging tot overhelling naar de Russische zijde zijn ontslag ingediend heeft; is dit waar, zoo kan men verzekerd zijn dat het volk van Pruissen nog eenmaal meer tegen deszelfs zinneloozen Monarch uitspraak doen zal.

De Fransche kamers hebben eene leening van tien millioen pond sterling gestemd tot bestrijding der oorlogskosten.

Er is geen nieuws van de Anglo-Franschevloot. Het expeditie-leger zal tegen 1 April te Constantinopel wezen. — De krachtdadige maatregelen, genomen ter beteugeling van den opstand in Albanie, doen veronderstellen dat deze zaak geheel ten einde is."

Er is eene nieuwe soort van buskruid uitgevonden, ligter en toch sterker dan het tegenwoordige, dat vochtig of zelfs nat zijnde nog ontbrandt, dat goedkooper is en met de meest gemeene zelfstandigheden in een oogenblik en als bij tooverslag wordt vervaardigd. Er moeten reeds voldoende proeven mede zijn genomen.

Wij hebben onlangs melding gemaakt van eenen eigenhandigen brief van Keizer NAPOLEON III aan den Keizer van Rusland. De thans ontvangen bladen deelen het antwoord van laatstgemelden mede, aldus luidende:

St. Petersburg, 28 Januarij (9 Feb.) 1854.

Sire!

» Geen beter antwoord kan ik Uwe Majesteit geven, dan door de woorden te herhalen, die van mij zijn uitgegaan en waarmede U. M. uwen brief besluit: » Onze betrekkingen moeten opregtelijk » vriendschappelijk zijn en op dezelfde bedoelingen » rusten: handhaving der orde, liefde voor den » vrede, eerbied voor de verdragen en wederkee» rige welwillendheid." Dit programma, zoo als ik zelf het omschreef, aannemende, verzekert U. M. er getrouw aan te zijn gebleven. Ik durf vertrouwen en mijn geweten zegt het mij, dat ik er niet van afgeweken ben. In de zaak toch, die ons verdeelt, en die in haren oorsrpong niet uit mij ontsproot, heb ik steeds getracht de welwillende betrekkingen met Frankrijk te handhaven; heb ik met de grootste zorg ontweken, om mij op dat terrein tegenover de belangen te bevinden der godsdienst die U. M. belijdt; heb ik aan de handhaving van den vrede al de concessiën van vorm en hoofdzaak gebragt, die mijne eer mij mogelijk maakte — en heb ik, toen ik voor mijne geloofsgenooten in Turkije de bevestiging eischte van de regten en privilegiën, die hun ten koste van het Russische bloed sedert lang werden verworven, niets anders gevraagd, dan hetgeen uit de verdragen voortvloeide. Wanneer de Porte van den beginne af, aan haar zelve ware overgelaten, dan was het geschil, dat thans geheel Europa in onzekerheid houdt, reeds uit den weg geruimd. Een noodlottige invloed alléén, heeft zich in den weg geworpen. Door ongegronde verdenkingen in het leven te roepen, het fanatismus der Turken ten toppunt te voeren en door hunne regering nopens mijne bedoelingen en de ware strekking mijner vorderingen op het dwaalspoor te brengen, heeft die noodlottige invloed aan het vraagstuk zulk eene overdreven verhouding bijgezet, dat de oorlog er uit voortvloeijen moest.

» Uwe Majesteit veroorlove mij in geene te groote ontwikkeling te treden van de in U. M. brief uit eigen gezigtspunt aaneengeschakelde feiten. Verscheidene mijner daden, met weinig naauwgezetheid beoordeeld, en menig verkeerd voorgesteld feit, zouden, om op hunne juiste waarde teruggebragt te worden, eene breede ontwikkeling vereischen, die weinig in overeenstemming te brengen ware met eene briefwisseling tusschen den eenen vorst met den andere. Zoo schrijft U. M. van de bezetting der Donau-Vorstendommen het ongelijk toe, van het vraagstuk onverhoeds te hebben overgebragt van het domein der beraadslagingen op dat der feiten. Maar U. M. verliest uit het oog, dat deze geheel eventueele bezetting voorafgegaan en voor een goed deel uitgelokt werd door een vroeger, zeer ernstig feit: dat, van de verschijning der gecombineerde vloot in de omstreken der Dardanellen, behalve dan nog, dat U. M. reeds veel vroeger, toen Engeland nog aarzelde om tegenover Rusland eene dreigende houding aan te nemen, hare vloot tot Salamis gezonden had. Deze kwetsende vertooning was waarlijk het kenteeken van het weinige vertrouwen, dat men in mij stelde. Die demonstratie moest den Turken moed schenken en bij voorbaat het goed gevolg der onderhandelingen verlammen, want zij toonde den Turken dat Frankrijk en Engeland gereed waren om hunne zaak, wat er ook gebeuren mogt, te verdedigen. Zoo schrijft Uwe Majesteit ook aan de nadere ophelderingen van mijn kabinet op de Weener nota, de onmogelijkheid toe, waarin Frankrijk en Engeland zich bevonden, om de aanneming dier nota aan de Porte aan te bevelen. Uwe Majesteit zou zich echter kunnen herinneren, dat die nadere ophelderingen niet vooraf gingen — maar gevolgd zijn op de weigering der Porte om de nota eenvoudig en onveranderd aan te nemen. Ik geloof, dat de mogendheden, wanneer het haar ernstig om het behoud van den vrede te doen ware geweest, gemeenschappelijk gehouden waren, om die eenvoudige en onveranderde aanneming der Weener nota van de Porte te eischen, in plaats van haar te veroorloven, datgeen te wijzigen, wat ik onveranderd had aangenomen.

» Bovendien, wanneer eenige punten onzer bedoelde commentariën stof tot moeijelijkheden hadden kunnen geven, dan heb ik te Olmütz eene voldoende schikking aangeboden, die ook als zoodanig door Pruissen en Oostenrijk beschouwd is. Intusschen was ongelukkigerwijze een gedeelte van de Fransch-Engelsche vloot reeds de Dardanellen binnengeloopen, onder voorwendsel van er het leven en den eigendom der Fransche en Engelsche onderdanen te beschermen, en, om de gecombineerde vloot geheel de Dardanellen te doen binnenloopen, zonder het tractaat van 1841 te schenden, moest men ons den oorlog door Turkije doen verklaren! Het is mijn gevoelen, dat indien Frankrijk en Engeland even als ik den vrede hadden gewild, zij tot elken prijs die oorlogsverklaring hadden moeten beletten, of, de oorlog eenmaal verklaard zijnde, ten minste hadden moeten zorgen, dat hij binnen de enge grenzen bleef, waarin ik hem langs den Donau heb willen beperken, opdat ik niet met geweld wierd gedreven uit het zuiver defensive stelsel, dat ik wilde volgen. Maar van het oogenblik, waarop men de Turken veroorloofde ons Aziatisch grondgebied aan te vallen, een onzer grens-posten te overweldigen (zelfs vóór den voor het uitbreken der vijandelijkheden bepaalden termijn), Akhaltsykh te blokkeren en de provincie Armenie te verwoesten, — van het oogenblik dat men de Turksche vloot vrijheid gelaten heeft om troepen, wapenen en krijgsbehoeften op onze kusten te vervoeren, kon men, van dat oogenblik af, redelijkerwijs hopen, dat wij lijdzaam de gevolgen van eene dergelijke poging zouden afwachten? Moest men niet veronderstellen, dat wij alles zouden aanwenden om haar te voorkomen? Het gebeurde te Sinope was daarvan het gevolg, — het gedwongen gevolg van de door de beide mogendheden aangenomen houding. Dat gebeurde kan haar dan ook gewis niet *onverwacht* zijn toegeschenen. Ik had verklaard slechts verdedigenderwijs te zullen handelen; maar ik deed zulks vóór het uitbreken van den oorlog, óf zoolang die oorlog zich binnen zekere grenzen zou bepalen, zoolang eene defensieve houding overeenkomstig mijne eer en mijne belangen zoude zijn. Heeft men nu gedaan wat men had moeten doen, om den oorlog binnen de gestelde grenzen te beperken? Indien de rol van toeschouwer of zelfs die van bemiddelaar niet voor Uwe Majesteit voldoende was en indien Uwe Majesteit, met de wapen in de hand, zich den bondgenoot mijner vijanden wildet maken, dan Sire, ware het loyaler en meer waardig van Uwe Majesteit geweest van het mij ruiterlijk vooruit te zeggen, door mij den oorlog te verklaren. Dan had ieder de rol gekend, die hij te spelen had. Maar om iets, dat gebeurd is, als eene misdaad toe te rekenen, terwijl men zelf niets gedaan heeft om het te verhoeden, is dat eene regtvaardige handelwijze? Indien het kanongebulder van Sinope een treurigen weerklank vond in de harten van al degeenen, die in Frankrijk en Engeland een levendig gevoel van nationale waardigheid koesteren, gelooft Uwe Majesteit dan, dat de dreigende tegenwoordigheid aan den ingang van den Bosphorus van de drie duizend vuurmonden, waarvan Uw brief gewag maakt, een feit is, dat zonder weerklank bleef in het hart der natie, wier eer ik te verdedigen heb? Ik verneem van Uwe Majesteit voor het eerst (want de mondelinge verklaringen die men mij deed, hebben mij er nog niets van gemeld), dat de beide mogendheden het ravitailleren der Turksche troepen op eigen grondgebied zullen beschermen, maar dat zij besloten hebben om ons *de scheepvaart op de Zwarte Zee te verbieden*, hetgeen vermoedelijk moet beteekenen, dat men ons het regt wil beletten om onze eigen kusten te ravitailleren. Ik laat het aan Uwe Majesteit zelve beoordeelen, of dat, gelijk U. M. zegt, het sluiten van den vrede kan vergemakkelijken. Ik laat het aan Uwe Majesteit zelve beoordeelen, of het mij, in het alternatief dat men mij stelt, geoorloofd is te bespreken of zelfs één oogenblik te onderzoeken, hetgeen Uwe Majesteit voorstelt betrekkelijk een wapenstilstand, eene onmiddelijke ontruiming der Donau-Vorstendommen en het onderhandelen met de Porte over eene overeenkomst, die aan eene conferentie der vier hoven zoude onderworpen worden. Wanneer Uwe Majesteit zelve in mijne plaats waart, Sire, zoudt gij dan een voorstel aannemen als het uwe? Zoude uw nationaal gevoel u dat veroorloven? Stout weg antwoord ik, Neen! Vergun mij dan op mijne beurt om te gevoelen en te denken, zoo als Uwe Majesteit gevoelen en denken zoudet. Wat Uwe Majesteit ook moge besluiten, het is niet voor bedreiging dat men mij zal zien terugdeinzen. Mijn vertrouwen rust op God en op mijn goed regt, en Rusland, ik blijf er borg voor, zal zich in 1854 weten te toonen, wat het in 1812 was.

» Wanneer evenwel Uwe Majesteit, iets minder onverschillig voor mijne eer, met openhartigheid terugkomt tot ons programma; wanneer Uwe Majesteit mij met hartelijkheid de hand reikt, gelijk ik Uwe Maj. de mijne in dit uiterste oogenblik aanbied, dan zal ik gaarne vergeten, wat het verle-

den voor mij kwetsends kan hebben bevat. Dan Sire, *maar dan alleen*, kunnen wij de zaak bespreken en ons welligt verstaan. Dat Uwer Majesteits vloot zich er bij bepale, om de Turken te beletten nieuwe strijdkrachten op het oorlogstooneel over te brengen. Gaarne beloof ik, dat zij dan niets van mijne pogingen te vreezen zullen hebben. Dat de Turken mij een onderhandelaar zenden. Ik zal hem ontvangen, gelijk zulks betaamt. Mijne voorwaarden zijn te Weenen bekend. Zietdaar de eenige grondslag, waarnaar het mij vergund is te discuteren.

»Ik bid Uwe Majesteit geloof te willen hechten aan de opregtheid der gevoelens, waarmede ik verblijf, Sire,

Van Uwe Majesteit, de goede vriend,
NIKOLAAS."

CORRESPONDENTIE.

Een Ingezeten vraagt, of het niet in het belang der Gemeente zijn zoude, zoo van regeringswege gewaakt worde, tegen den publieken verkoop op Venduen van goederen toebehoord hebbende aan Lepreuzen. De omstandigheid dat in deze week bij het Departement der Onbeheerde Boedels een dergelijk geval heeft plaats gehad, levert zijns inziens genoegzame grond op, tot het doen dezer vraag, in de hoop dat dit niet zonder gevolg blijve.

— Wegens plaatsgebrek zien wij ons genoodzaakt de opname van verscheidene stukken, tot een volgend nummer uit te stellen.

HERINNERINGEN DER WEEK.

Zondag 16 April 1788. BUFFON, de groote Natuurkundige sterft. GEORG LOUIS LE CLERC, graaf van Buffon werd den 7 September 1707 geboren te Montbard in Bourgogne; zijn vader was raadsheer in het parlement van Dijon. Dorst naar kennis en zucht naar roem waren reeds kenmerken zijner jeugd. Te Dijon en te Angers, waar hij zich vooral op de wiskunde toelegde, onderscheidde hij zich door zijne leergierigheid. Een toeval bragt hem in kennis met den jongen Hertog van Kingston, een aanzienlijken Engelschen edelman, en diens kundigen Gouverneur. Hij ging te Parijs en te Saumur vriendschappelijk met hen om, en reisde met hen door Engeland en Italië; doch, het waren noch de kunsten, noch de geschiedkundige herinneringen dezer landen, welke den geest van BUFFON boeiden. Hij zag slechts de natuur, beurtelings lieflijk, grootsch en verschrikkelijk. Alle schoonheid viel bij hem weg bij de majesteit, en den luister der natuur. Toen nam hij het besluit, zijn leven aan hare beoefening te wijden, en hij volvoerde zulks op eene luisterrijke wijze. De eerste taak, welke hij zichzelven oplegde, was de vertaling van een wiskundig werk van NEWTON en een Natuurkundig werk van HALES. Vervolgens schreef hij eenige wis-, natuur- en landbouwkundige verhandelingen, waarvoor hij in 1733 benoemd werd, tot lid der academie van wetenschappen — nog geen 26 jaren oud — en zes jaren later — 1739 — tot intendant der Koninklijke tuinen (later plantentuin —) waarin zich toen reeds eene kostbare verzameling van vreemde dieren bevond. Van toen af begon hij de beoefening der Natuurlijke historie, met het schoone denkbeeld bezield; al de verspreide brokstukken in een geheel aan de wereld kenbaar te maken. Tien jaren achter een, verzamelde hij de bouwstoffen voor dit reuzen werk; en na verloop van dien tijd — 1749, verscheen het 1e. deel der Natuurlijke historie, hetwelk de bewondering van geheel Europa opwekte, en achtervolgens kwam van hem in het licht: de algemeene beschouwing der aarde, den aard en oorsprong harer zelfstandigheden; de groote verschijnselen, die in haren boezem en hare oppervlakte voorkomen, de mensch, zijne vorming, ontwikkeling, leven, en ondergang; de opsomming en beschrijving der viervoetige dieren en der vogels; het onderzoek hunner vermogens, de schildering hunner zeden, enz. Zijne »tijdperken der Natuur" is voorzeker het schitterendste van zijnen arbeid; terwijl hij in zijne beschrijving van de vorming der planeten vele tegenstanders onder de geleerden vond, waarin hij onder anderen zegt: »Eene ster kwam in botsing met de zon; zij deed een stroom van vuurstof uit dezelve springen, welks deelen, door de koude langzamerhand verdikt, de planeten hebben gevormd. Op den bol, dien wij bewonen, ontstonden de levende deeltjes door zamenvoeging van het logge stof, met de grondstof van het vuur. De poolstreken waar de verkoeling begon, was het vaderland der grootste dieren; doch de vlam des levens is daar reeds uitgebluscht; en zoo zal de aarde zich langzamerhand van haren plantengroei ontdoende, eindelijk niets zijn dan een uitgestrekt graf."

Er kwamen van 1749 tot 1767 15 deelen van des grooten Natuurkundige in het licht, welke zich uitbreidden — na 50-jarigen arbeid tot 36 deelen. LODEWIJK XV, Koning van Frankrijk, benoemde hem tot Graaf; en reeds bij BUFFON's leven prijkte zijn standbeeld aan den ingang van 's Konings kabinet. In 1752 huwde hij met Mejuffrouw DE SAINT BELIN, uit welk huwelijk een zoon geboren werd, die zijnen grooten vader overleefde. Lang bleef de groote man voor de gebreken des ouderdoms bewaard, tot eindelijk de dood hem, na een 81-jarig leven, van deze aarde wegnam.

Maandag 17 April 1790. BENJAMIN FRANKLIN sterft te Philadelphia.

Dingsdag 18 April 1763. Zware brand te Paramaribo in de volksplanting te Suriname.

Woensdag 19 April 1689. CHRISTINA van Zweden, dochter van den beroemden GUSTAAF ADOLF sterft te Rome in 63-jarigen ouderdom.

Donderdag 20 April 1808. NAPOLEON LODEWIJK KAREL BUONAPARTE, sedert 1852, Keizer der Franschen, geboren te Parijs. Zijn vader was LODEWIJK NAPOLEON, en zijne moeder HORTENSE DE BEAUHARNAIS. In 1811 werd hij door zijnen Oom, den Kardinaal FESCH, gedoopt. In 1814 werd hij met zijne familie door Koning LODEWIJK XVIII ten eeuwigen dage uit Frankrijk verbannen. Hij vertrok met zijne moeder naar het slot Arenenberg in Zwitserland alwaar hij zijne opvoeding genoot. Na de Julij omwenteling in Frankrijk 1830, trad hij in de Italiaansche gelederen, en streed met zijnen ouderen broeder te Forli, welke aldaar sneuvelde. In 1834 werd hij Kapitein van een Bernsch regement. In 1836 ondernam hij met zijnen vriend VAUDRIJ, den mislukten opstand te Straatsburg. Bij die gelegenheid werd hij gevangen genomen en naar New-York getransporteerd. Voor het einde van dit jaar keert hij echter van daar terug, bezocht zijne moeder, welke sterft; vertrekt hierna naar Londen, schreef eenige niet onbelangrijke werken en vestigt een dagblad genaamd: »*La Capitale.*" Den 5 Augustus 1839 ondernam hij den opstand te Boulogne, welke mislukte, en werd met 24 zijner aanhangers gevangen genomen. De Kamer der Pairs veroordeelde hem tot levenslange gevangenis op het kasteel Ham, alwaar hij werd heen gevoerd, doch welke gevangenis hij in 1846, als een werksman vermomd, ontvlugtte. Na de Februarij omwenteling in 1848, biedt hij Frankrijk zijne diensten aan, en wordt als vertegenwoordiger verkozen. De algemeene volksstem benoemt hem in 1851 tot President van de Fransche Republiek; en hij zelf plaatst zich op den 2den December 1852 op den troon der oude Galliërs onder den titel van: NAPOLEON III, Keizer der Franschen.

Vrijdag 21 April 1655. In het nieuwe Stadhuis te Amsterdam, hetwelk men den 20 Januarij 1648 was begonnen te bouwen, neemt de magistraat der stad plegtig zitting.

Zaturdag 22 April 1607. JACOB VAN HEEMSKERK, een der dappere Nederlandsche zeehelden sneuvelt in een zeegevecht voor Gibraltar tegen de Spanjaarden, wier smaldeel werd aangevoerd door den Admiraal AVILA.

Het stoffelijk overschot van HEEMSKERK ligt in de oude Kerk te Amsterdam, alwaar een prachtig grafgesteente voor hem is opgerigt.

FURET.

HANDELSBERIGTEN.

Rotterdam.

Ten gevolge van het meer en meer dreigende aanzien der Oostersch kwestie, waardoor de oorlog tusschen de groote mogendheden thans onvermijdelijk schijnt, is de toestand des handels sedert onze vorige serre van verbeterd. De omzettingen zijn als het ware geheel verlamd en bepalen zich genoegzaam uitsluitend tot de behoefte voor de consumtie, daar de vraag voor het buitenland ten hoogste beperkt is en speculatie-geest geheel ontbreekt. Genoegzaam alle artikelen zijn dan ook zeer gedrukt en hoewel de prijzen van velen wat zijn teruggegaan, zijn dezelve over het algemeen weinig meer dan nominaal. Onder de tegenwoordige omstandigheden zijn de vooruitzigten thans ver van bemoedigend, want hoewel het geld ruim blijft, werkt de teruggang der publieke fondsen nadeelig op het in den handel zoo noodige vertrouwen.

De beursnoteringen van Rotterdam dd. 14 Maart en Amsterdam dd. 11 Maart behelzen het volgende:

KOFFIJ: W. I. soorten zonder handel geheel nominaal.

SUIKER: lusteloos en de markt is thans f 1. à 1¼ lager aan te nemen dan November ll. Enkele partijtjes Surinaamsche zijn te Amsterdam verkocht, tot f 25 a f 25½ nieuwe conditie.

KATOEN: In weerwil dat Surinaamsche en Noord-Amerik. soorten iets lager werden afgegeven, bleef de handel onbeduidend.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 8n. dezer, de Nd. Am. brik Cuba, kapt. Fits, van Boston.

Den 10n. Z. M. brik de Lijnx, komm. Vayens van Brakell, van Helvoetsluis.

Den 11n. de Eng. brik St. Crispin, kapt. K. Matier, van Liverpool.

Den 12n. het schip Phoenix, kapt. H. de Boer, van Amsterdam.

Bij het binnenzeilen is dit schip door den hevigen stroom der *Commewijne* vastgeraakt op den modderbank bij de fortres Nw. Amsterdam, en is hetzelve eerst heden namiddag ter onzer reede kunnen aankomen.

Den 14n. 'sRijks Koloniale Schroefstoomboot Paramaribo, kapt. Zeijlstra, uit Texel, laatst van Madeira.

Idem, Z. M. schoener de Adder, kommandant Holtzapfel, van Demerarij.

UITGEZEILD.

Den 13n. Z. M. brik de Lijnx, komm. Vaynes van Brakell, naar Curaçao.

UITGEKLAARD.

In Nickerie.

Den 1n. Maart, de Eng. brigantijn Relief, kapt. Th. Johnson, naar Barbados, lading, 1664 kubiek voeten hout.

Den 6n. het schip Susanna Elisabeth, kapt. P. F. Koning, naar Rotterdam, lading: 214 vaten Suiker 253,366 pond, en 5 stukken vierkant hout kubieke voeten.

Den 8n. de Eng. schoener Waterloo, kapt. W. Briggs, naar Demerarij, lading: 36 puncheons Rum 3,384 gallons, 41 puncheons Melassie 975 gallons en 47 kubiek voeten Cederhout.

Den 14n. het schip Sagitta, kapt. W. J. Bakker, naar Amsterdam, lading: 460 vaten Suiker 614,010 pond, 147 balen heele Koffij 23,190 pond, 11 balen gebroken dito 1,925 pond, en 17 stukken hout 105 vierkant voeten.

Den 27n. de Eng. Brigantijn Telegraph, kapt. E. W. Mann, naar Barbados, lading: 3088 kubiek voeten hout.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 7den Maart, het schip Casper de Robles, kapt. Parma. — Idem, het schip Louisa Christina, kapt. Peters. — Idem, het schip Eliza, kapt. Visser. — Den 9den het schip Aldina Anna Susanna, kapt. W. B. Schenk. — Den 13den het schip Josine Louise, kapt. Fokkes. — Allen van hier.

Den 13den, het schip Amicitia et Fides, kapt. Schoe. — van Nickerie.

IN DE CLIJDE.

Den 9den, Edw. Thompson.

ZEILKLAAR NAAR HERWAARTS.

te Nieuwe diep:

Het schip Suriname, kapt. P. Rijntjes.

SCHEPEN IN LADING NAAR HERWAARTS.

Het schip Juno, kapt. J. A. de Lang. — Het schip Wilhelmina, kapt. J. N. Kliot. — Het schip Preciosa, kapt. K. Ouwehand. — Het schip Cuba, kapt. J. Jansen. — Het schip Anthonie & Eugenia, kapt. C. Meijer. — Het schip Anna, kapt. J. Hilbrands.

SCHEPEN IN LADING NAAR AMSTERDAM.

IN SARAMACCA.

Het schip de Goede Verwachting, kapt. P. Franken. — Adres bij Halfhide & Co.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met Z. M. brik de Lijnx: de Heer Loefschuphoven.

Met het schip de Phoenix: de Heeren P. Stolte en G. J. Salomons.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 8sten tot den 14den April 1854, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 8sten Jacobus Franciscus Lindaal, 29 jaren en 9 maanden.

Den 2den, Johannes Carolus Spits, Bootsman van Z. M. stoomschip Sindoro.

Den 10den, Joseph ten Hoeke. 51 jaren, scheeps Kok van Z. M. stoomschip Sindoro.

Den 11den, Johannes Carolus Windhorst 17 jaren.

Idem, Jan François Halfhide, 70 jaren 9 maanden en 21 dagen.

Den 12den, Santje van Nabaro, 70 jaren.

Den 13den, Jan Cornelis de Lijon 26 jaren.

Idem, Philip Delft, jaren.

Den 14den, Alfred Alexander Dosserij, 4 maanden en 27 dagen.

Idem, J. H. Meijer, ligtmatroos van Z. M. stoomschip Sindoro.

Binnenlandsche berigten.

Paramaribo, den 10 April 1854

Bij Gouvernements resolutie van den 8sten dezer maand No. 499, zijn aan Louisa Maria Engelbrecht, verleend *brieven van Venia Ætatis in Communi Forma.*

Paramaribo, den 12 April 1854.

Bij Gouvernements resolutie van den 8sten dezer maand No. 505, is aan Frans Louis Abendanon, en Eugène Marc Billijkerwijs, vergund, om zich voortaan te noemen: den eerstgemelden *Frans Louis Pierre Nassij*, en laatstgemelden *Eugène Egbert Constantijn Nassij.*

Paramaribo, den 12 April 1854.

Op last van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur wordt den belanghebbenden nogmaals herinnerd, dat op verzoekschriften, memorien, enz., aan het Bestuur gerigt, geen regard zal worden geslagen, wanneer de daaromtrent bestaande verordeningen niet zijn in acht genomen.

Mengelingen.

DE GEWIJDE OORDEN.

(Vervolg van No. 15.)

De Katholijken hebben thans te Jeruzalem de minderheid. Hunne getalsterkte bedraagt niet meer dan duizend, terwijl die der Grieken twee duizend beloopt. Bovendien is het getal Grieken, dat telken jare uit de onderscheidene gewesten des Turkschen rijks of uit Rusland naar Jerusalem in bedevaart gaat, zeer aanzienlijk; men schat dat wel op twaalf duizend personen; terwijl er uit de Katholijke landen tegenwoordig jaarlijks maar een honderdtal bedevaartgangers henentrekken, waaronder nog vele reizigers uit louter nieuwsgierigheid gedreven. Het overzigt van bevolking en geldelijk vermogen is dus hier geheel tot de Grieken overgegaan; het kan mitsdien niet bevreemden, dat zij er in geslaagd zijn de behoeftige en verlaten Latijnen uit vele hunner bezittingen te ontzetten. De Katholijken beletten de Grieken niet in de uitsluitend Latijnsche heiligdommen te komen bidden, evenmin als de Grieken de Katholijken uit de sedert 1808 vermeesterde heiligdommen hebben ontzet: en daarvan wezenlijk doen blijken, daar de Grieken telken jare voor het onderhoud der lampen, der kleeden en het herstel der gebouwen, symbolen der bezitting, zorg dragen.

Het was in 1851 dat Frankrijk, men mag wel zeggen ter kwader ure uit het staatkundig oogpunt gezien, bij de Turksche regering aanhield, om het herstel der voorregten van de Latijnen terug te erlangen. De Divan beijverde zich de geldigheid van den Hattischeriff van Achmed van 1690, te erkennen. Hetzij dat de vordering niet juist omschreven ware, hetzij dat de Divan aan de zwarigheid zou veel mogelijk ontkomen wilde, zeker is het, dat deze eerste onderhandeling nog tot geen bepaald einde voerde; de Turksche regering stemde toe het regt der Katholijken te erkennen, maar zonder dat zij verpligt zoude zijn, op de volbragte feiten terug te komen. Nu was het waar, dat Frankrijk zich niet zeer krachtig had doen gelden, dat het aan Turksche en Russische gezanten te Parijs deed verstaan, dat het juist niet zooveel gewigts aan deze zaak hechtte, en de Porte vond hierin gereede aanleiding, om in den bestaanden stand van zaken niets te veranderen. Zij kon denken dat de Fransche gezant te Konstantinopel, uit te grooten ijver, zijne voorschriften voorbij streefde. Aan de andere zijde stijfde Rusland den Divan in de houding, welke deze had aangenomen. Ja, de Czaar schreef een eigenhandigen brief aan den Sultan »om geene inwilligingen aan Frankrijk te doen, welke dit rijk niet verlangde."

De Fransche regering was door een en ander wakker geworden, zag nu, maar tamelijk laat, het groote gewigt van de zaak in, en begon een stelliger nadrukkelijker toon aan te slaan. De onderhandelingen bleven tot 2 Dec. 1851 slepende. De Turksche wetgeleerden waren opgeroepen om over de zaak hun oordeel uit te brengen. Zij hielden zich op denzelfden bodem, waarop de Divan zich bewogen had; zij erkenden, dat het regt aan de zijde van Frankrijk was, maar zij achtten het ongeraden, op wat gebeurd was terug te komen. Gemagtigden van de twee gezindten waren benoemd en geraadpleegd; zij konden tot geen besluit komen. De minister van Frankrijk vorderde acht heiligdommen, als de groote koepel en kerk van het Heilige Graf, de kleine koepel en het graf van Christus, dat der H. Maagd, de groote kerk van Bethlehem, enz. Tot Januarij 1852 bleef de zaak onbeslist. Na de gebeurtenissen in Frankrijk, welke aan het uitvoerend gezag aldaar meer klem gaven, eindigde de Sultan met het verlangen van den Franschen gezant te Konstantinopel toe te geven. Die inwilliging, welke eene hevige ontevredenheid te Petersburg opwekken moest, bragt in Konstantinopel zulk eene schok te weeg, dat de groot-vizier Redschid Pacha geheel en al uit het Bestuur werd verdreven.

Men dacht aanvankelijk, dat die ongenade een offer was, aan de krachtige vertoogen van Rusland gebragt. Men dacht ook, dat het opdragen van het vizierschap aan een eerlijk, maar in de staatkunde weinig beproefd man, Reoef-Pacha, gansche verandering in het staatsgestel zou voortbrengen, dat de Sultan nu meer persoonlijk zou regeren; doch de grijze Redschid kwam weldra weder aan het bewind en men vond daarin het bewijs, dat zijne ondervinding weder dubbel noodig, dat het geschil der H. plaatsen nog niet beslecht was. En met der daad hadden de Grieken, door Rusland gesteund, met aandrang bij den Divan aangehouden, opdat deze de bepaalde uitvoering van de schikking met Frankrijk zou vertragen. En zoo zag men, terwijl aan de eene zijde een gemagtigde, de vice-kanselier Afif-Bey, werd benoemd, om de partijen te Jeruzalem te verzoenen, aan den anderen kant de Grieken als vergoeding een firman erlangden, waarbij de den Katholijken verleende gunsten merkelijk werden ingekrompen.

Die firman, ofschoon in den grond der zaken overeenkomstig met de vroeger aan Frankrijk gedane mededeeling, veroorzaakte nogtans eene hevige verbittering bij de Fransche regering, welke haar beschouwde als een staatsstuk, van eenen aard om hare verklaring te niet te doen, waarbij zij zich laatstelijk nog hare regten had voorbehouden en als krenkend voor hare waardigheid.

Zoo kwam de zaak, welke men als geëindigd had beschouwd, in een nieuwen vorm op, en de Fransche gezant, de Heer de Lavalette, die met verlof naar Parijs was vertrokken, haastte zich naar Konstantinopel terug te keeren, om ophelderingen en de intrekking van den beoelden firman aan den Divan te vragen. Hij verscheen er zelfs aan boord van een oorlogschip, dat met eenige inkleeding, ondanks de tractaten, de Dardanellen was doorgestevend. Frankrijk verklaarde, dat, indien de Divan bij deszelfs weigering volhardde, het dit als een gebrek van op prijsstelling der onderlinge goede betrekkingen aanmerken en dienvolgens handelen zou.

Bij de aan de Franschen gedane inwilligingen had Turkije beloofd in den zin der capitulatiën, met name in die van 1740, te zullen handelen; werden de Grieksche geestelijken wel niet uit de gewijde oorden verwijderd, maar werd stellig bepaald, dat zij er de Katholijken niet uit mogten verwijderen; verscheiden der plaatsen, waarover geschil, werden tusschen beide gezindten verdeeld en eenige uitsluitend aan de Latijnen voorbehouden. Bovendien werd, tot waarborging van dit alles, aan het Fransche gezantschap te Konstantinopel eene vrijere werking toegestaan. De Fransche staatkunde had hoog opgegeven van die zege! Zij was echter het teeken tot de nieuwe moeijelijkheden, die van Rusland waren opgerezen en tot den ten behoeve der Grieken verleenden firman, welke den invloed van Frankrijk in het Oosten zeer verminderde.

Het zag echter, na de gegevene ophelderingen der Porte, het bezwarende van Turkije's stelling in, en van lieverlede matigde het zijne vertoogen; zoo zelfs, dat het ten laatste bewilligde, dat de firman zou gehandhaafd blijven en zelfs dat staatsstuk aangenomen als eene acte, voortgevloeid uit de souvereiniteit van den Sultan en bestemd om de ongerustheid weg te nemen, welke in de gemoederen der Grieksche onderdanen, ter zake van hunne godsdienstige vrijdommen, waren opgerezen. Frankrijk verwierf wegens die gematigdheid, welke bij den vroegeren aandrang zoo zeer afstak, vooral in Engeland grooten lof, daar men hoopte, dat daardoor aan het geschil een einde was gemaakt.

Doch de stoot was eenmaal gegeven, en Ruslands vorderingen bepaalden zich nu niet alleen tot den inhoud van den firman, maar tot de wijze van uitvoering. Zoo als gezegd is was Afif-bey daartoe naar Jeruzalem gezonden. Hij was een der leden van de commissie tot onderzoek geweest, en door zijne ambtsbetrekking bij den Divan, de man die het beste op de hoogte was van al wat in deze was voorgevallen en om eene zoo teedere zending te vervullen. De voorschriften, welke hem gegeven werden, waren aan het gezantschap van Frankrijk en aan de missie van Rusland medegedeeld. Laatstgemelde opperde geenerlei bedenking, dan voor zooverre betreft de sleutels der kerk van Bethlehem, meenende eenen anderen geest te zien in de mededeeling, thans aan Rusland gedaan wordende en in den firman, aan de Grieken verleend; het kwam er tegen op; dat aan Frankrijk een sleutel van de kerk gegeven wierd, waarop dat rijk als eenige uitkomst voor hetzelve na zulk een langdurig geschil, meende allezins regt te hebben, te meer, daar dit geene nieuwe inwilliging was en niet aan het status quo derogeerde, daar het staatsstuk zelf, waarop de Grieken zich het meeste steunden, den Latijnen zeer duidelijk den eigendom van dien sleutel toekende.

(Wordt vervolgd.)

AANZOEK VOOR VRIJGEVING.

Den 10den April 1854.

Van de slavin *Saraatje*, geboren in 1824, waarvan de moeder onbekend is, en haar kind *Charlotte*, geboren in 1852; toebehoorende aan den houtgrond *Osembo*, divisie *Para*.

Van het slavenkind *Georgina*, geboren in 1849, dochter van *Lucretia*, toebehoorende voor den vrijdom aan P. G. Jantzen.

Van de slavin *Bergère*, geboren in 1793, waarvan de moeder onbekend is; toebehoorende aan de minderjarigen P. M. J. en G. Th. Sichterman.

Den 14den April 1854.

Van het slavenkind *Sander*, geboren in 1846, zoon van *Azia*, toebehoorende voor den vrijdom aan J. J. Anuël.

Van het slavenkind *Walter*, geboren in 1853, zoon van *Helena*, toebehoorende aan plantage *Bellevue*, in *Coronie*.

Van het slavenkind *Julius*, geboren in 1851, zoon van *Catrijntje*, toebehoorende aan plantage *Dageraad en Dankbaarheid*, divisie *boven Cottica en Pericp*.

Van de slavin *Kwassiba*, geboren in 1788 waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan J. G. Malmberg.

Paramaribo, den 12 April 1854.

G. K. Park heeft van het Gouvernement verzocht, om aan Elisabeth Bloemperk en hare kinderen, Friderich George Strong; Christina — Antoinetta — Johanna en Janet Bloemperk, te vergunnen, om in de plaats van den door hen gevoerd wordenden familienaam van BLOEMPERK, dien van PARK te voeren.

Tijd van oppositie, *zes* weken.

Paramaribo, den 14 April 1854.

W. A. Gödeken heeft van het Gouvernement verzocht, om aan Johanna Floortje Honingdaauw en hare kinderen Francina Alexandrina, Helena Juliana, Willem François en Andries Hendrik Honingdaauw, te vergunnen, om in de plaats van den door hen gevoerd wordenden familienaam van *HONINGDAAUW*, dien van GÖDEKEN te voeren.

Tijd van oppositie, *zes* weken.

Paramaribo, den 14 April 1854.

Bij Gouvernements resolutie dd. 13 dezer No. 522, is onder de nadere goedkeuring van het Opperbestuur, de gepensioneerde 1ste Luitenant van het bataillon Jagers No. 17, J. F. W. Faulborn, belast geworden met de tijdelijke waarneming der betrekking van *Hospitaalmeester*, onder den titel van *waarnemenden Directeur van het Militair Hospitaal.*

De Commissie *voor de Quotisatie van de verkochte Dram en Melassie en der revenuen van de houtgronden*, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat zij tot het aannemen en beoordeelen der aangiften en verdere bewijsstukken, voorgeschreven bij art. 3 der publicatie van het voormalige hof van Policie en Criminele Justicie in dato 1 Maart 1824 [G. B. No. 5] op den 18, 19, 21, en 24 dezer, des voormiddags van 9 tot 12 ure zal zitting houden in het lokaal van het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen.*

Transport.

Den 12 April 1854. J. W. Engelbrecht voor zich en qq. M. Jochems en C. E. Picorna, Wed. Engelbrecht; executeuren in den boedel J. O. N. Engelbrecht aan E. R. Gillard, van den Buitengrond *l'Industrie of Maria's lust* c. a. gelegen aan den rijweg naar *Kwatta.*

Paramaribo, den 12 April 1854.

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.

STAAT DER GEBOORTEN, STERFGEVALLEN, HUWELIJKEN, ENZ.

plaats gehad hebbende in de Kolonie *Suriname*, gedurende het jaar 1853.

	GEBOREN.					LEVENLOOS GEBOREN.		OVERLEDEN.														PERSONEN.	
	GESLACHT.							BENEDEN DE 3 JAREN.		VAN 3 tot ben. 12 JAREN.		VAN 12 tot ben. 20 JAREN.		VAN 20 tot ben. 60 JAREN.		VAN 60 J. EN DAARBOVEN.		VAN ONBEKENDEN OUDERDOM.					
								GESLACHT.															
	Mannelijk	Vrouwelijk	Totaal.	In echt.	Buiten echt.	Mannelijk.	Vrouwel.	Mannelijk.	Vrouwel.	Mannelijk.	Vrouwel.	Mannelijk.	Vrouwel.	Mannelijk.	Vrouwel.	Mannelijk.	Vrouwel.	Mannelijk.	Vrouwel.	Totaal.	Huwelijken.	Aangekomen.	Vertrokken.
Stad Paramaribo en hare Buitenw.	159	180	345(a	97	248	2	6	38	28	11	10	8	8	56	50	19	39	3	3	273(b	42	388	266
Landmagt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—	3	—	23(c	8	—	—
Zeemagt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	—	—	—	—	—	7(d	—	—	—
Koopvaarders	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	9	—	—	—	—	—	10(e	—	—	—
Divisie Saramacca	1	2	3	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	2	—	—	—
» boven Suriname en Thorarica	3	1	4	1	3	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	1	—	1	—	4	—	—	—
» beneden Cottica	1	—	1	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	2	—	—	—
» beneden Commewijne	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—
» boven Commewijne	1	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» boven Cottica en Perica	1	1	2	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» Matuppica	1	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» Para	—	1	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	2	—	—	—
District Nickerie	3	6	9	3	6	—	—	—	2	—	—	1	—	3	2	—	—	—	—	8	1(f	—	—
» Coronie	2	1	3	3	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	3	1	—	—
Etablissement Batavia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1	1	—	—	—	4	—	—	—
Marowijne	1	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—
	173	198	371	104	207	2	6	41	30	11	10	11	8	99	54	22	39	10	4	339	54	388	266

Aanmerkingen.

(*a.*) Waaronder 3 te fort *Zeelandia* en 5 te fort *Nw. Amsterdam.*

(*b.*) Waarvan 2 verdronken en 1 te fort *Nw. Amsterdam* overleden.

(*c.*) Waaronder 2 te fort *Nw. Amsterdam*, 4 te *Coronie*, 1 te piket No. 7 en 1 te pl. *Bergendaal* overleden en 4 verdronken.

(*d.*) Waarvan 2 verdronken.

(*e.*) Waaronder 4 te *Nickerie*, 1 in *Saramacca* en 2 verdronken.

(*f.*) Behoorende tot de landmagt.

RECAPITULATIE.

Geboren:		Overleden:	
Van het Mannelijk geslacht	173.	Van het Mannelijk geslacht	194.
» » Vrouwelijk »	198.	» » Vrouwelijk »	145.
Te zamen	371.	Te zamen	339.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris, Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

E. A. VAN EMDEN.

STAAT der GEBOORTEN en STERFGEVALLEN onder de Slavenbevolking der Kolonie *Suriname* gedurende het jaar 1853; opgemaakt naar de daarvan gedane opgaven.

GEBOREN.							OVERLEDEN.						
Plantage-Slaven.			Privé-Slaven.				Plantage-Slaven.			Privé-Slaven.			
Mannen.	Vrouwen.	Totaal.	Mannen.	Vrouwen	Totaal.	Gener. Totaal.	Mannen.	Vrouwen.	Totaal.	Mannen.	Vrouwen.	Totaal.	Generaal Totaal.
435	475	910	126	155	281	1191	365	393	758	123	127	250	1008

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.